UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

15 päivänä syyskuuta 2011 *

Asiassa C-138/10,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) on esittänyt 8.3.2010 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 15.3.2010, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

DP grup EOOD

vastaan

Direktor na Agentsia "Mitnitsi",

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Tizzano sekä tuomarit J.-J. Kasel, A. Borg Barthet, M. Ilešič (esittelevä tuomari) ja M. Berger,

* Oikeudenkäyntikieli: bulgaria.

julkisasiamies: P. Cruz Villalón,
kirjaaja: hallintovirkamies C. Strömholm,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 17.3.2011 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Direktor na Agentsia ”Mitnitsi”, asiamiehinään V. Tanov, S. Valkova, N. Yotsova ja S. Yordanova,

– Bulgarian hallitus, asiamiehinään E. Petranova ja T. Ivanov,

– Tšekin hallitus, asiamiehinään M. Smolek ja V. Štencel,

– Espanjan hallitus, asiamiehenään M. Muñoz Pérez,

– Alankomaiden hallitus, asiamiehinään C. Wissels ja M. Noort,

– Euroopan komissio, asiamiehinään P. Mihaylova ja B.-R. Killmann,

kuultuaan julkisasiamiehen 9.6.2011 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 20.11.2006 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, s. 1; jäljempänä tullikoodeksi), 4 artiklan 5 alakohdan, 8 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan sekä 62, 63 ja 68 artiklan tulkintaa.

2 Pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat DP grup EOOD (jäljempänä DP grup) ja Direktor na Agentsia ”Mitnitsi” (tulliviraston johtaja) ja jossa on kyse DP grupin nostamasta kanteesta, jolla vaaditaan yhtiön lukuun tehdyn tulli-ilmoituksen mitätöintiä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Tullikoodeksi

3 Tullikoodeksin kuudennessa perustelukappaleessa säädetään seuraavaa:

”ottaen huomioon, että ulkomaankauppa on yhteisölle huomattavan tärkeää, tullimuodollisuudet ja -tarkastukset olisi poistettava, tai niitä olisi ainakin mahdollisimman paljon rajoitettava”.

4 Tullikoodeksin 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tätä koodeksia sovellettaessa tarkoitetaan:

– –

5) ’päätöksellä’ tulliviranomaisen yksittäistapauksessa suorittamaa tullilainsäädäntöä koskevaa hallinnollista tointa, jolla on oikeudellisia vaikutuksia yhteen tai useampaan määritettyyn tai määritettävissä olevaan henkilöön; tähän käsitteeseen sisältyy muun muassa 12 artiklassa tarkoitettu sitova tariffitieto;

– –

17) ’tulli-ilmoituksella’ tointa, jolla henkilö ilmoittaa määrättyjä muotoja ja yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen haluavansa asettaa tavaran tiettyyn tullimenettelyyn;

_ _”

5 Tullikoodeksin 59 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Kaikista johonkin tullimenettelyyn asetettaviksi aiotuista tavaroista on tehtävä kyseistä tullimenettelyä koskeva ilmoitus.”

6 Tullikoodeksin 62 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Kirjalliset ilmoitukset on tehtävä tähän tarkoitukseen vahvistetun virallisen mallin mukaisella lomakkeella. Ne on allekirjoitettava, ja niissä on annettava kaikki tiedot, jotka tarvitaan tavaroille ilmoitettavaa tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamiseksi.

2. Ilmoitukseen on liitettävä kaikki asiakirjat, jotka tarvitaan tavaroille ilmoitettavaa tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamiseksi.”

7 Tullikoodeksin 63 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tulliviranomaisten on välittömästi vastaanotettava 62 artiklassa vahvistettujen edellytysten mukaiset ilmoitukset, jos niissä tarkoitetut tavarat esitetään tullille.”

8 Tullikoodeksin 66 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tulliviranomaisten on tavaranhaltijan pyynnöstä mitätöitävä jo vastaanotettu ilmoitus, jos tavaranhaltija näyttää toteen, että ilmoituksessa tarkoitettu tullimenettely on ilmoitettu tavaralle erheellisesti tai että tavaran asettaminen ilmoitettuun tullimenettelyyn ei erityisten olosuhteiden vuoksi enää ole perusteltua.

Jos tulliviranomaiset kuitenkin ovat ilmoittaneet tavaranhaltijalle aikovansa tarkastaa tavarat, ilmoituksen mitätöintiä koskeva pyyntö voidaan hyväksyä vasta tarkastuksen jälkeen.

2. Ilmoitus voidaan mitätöidä tavaroiden luovutuksen jälkeen ainoastaan komiteamenettelyä noudattaen määritellyissä tapauksissa.

3. Ilmoituksen mitätöinti ei rajoita voimassa olevien rangaistussäännösten soveltamista.”

9 Tullikoodeksin 68 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Vastaanottamiensa ilmoitusten tutkimiseksi tulliviranomaiset voivat:

a) tarkastaa ilmoitusasiakirjat ja niiden liiteasiakirjat. Tulliviranomaiset voivat vaatia tavaranhaltijaa esittämään muita asiakirjoja ilmoituksessa annettujen tietojen oikeellisuuden tutkimiseksi;

b) tarkastaa tavarat sekä ottaa näytteitä niiden analysoimista tai yksityiskohtaista tutkimista varten.”

10 Tullikoodeksin 71 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Ilmoituksen tutkimisessa saatavia tuloksia käytetään sovellettaessa sitä tullimenettelyä koskevia säännöksiä, johon tavarat asetetaan.

2. Jos ilmoitusta ei tarkasteta, 1 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä sovelletaan ilmoituksessa annettujen tietojen perusteella.”

Soveltamisasetus

11 Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 28.2.2007 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 214/2007 (EUVL L 62, s. 6; jäljempänä soveltamisasetus), 199 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tavaranhaltijan tai tämän edustajan allekirjoittaman ilmoituksen tekeminen tullitoimipaikkaan merkitsee voimassa olevien säännösten mukaista sitoutumista vastuuseen

– ilmoituksessa olevien tietojen oikeellisuudesta,

– liiteasiakirjojen todistusvoimaisuudesta,

ja

– kyseisten tavaroiden asettamisesta aiottuun menettelyyn seuraavien velvoitteiden täyttämisestä,

sanotun kuitenkaan rajoittamatta rangaistussäännösten mahdollista soveltamista.”

12 Soveltamisasetuksen 251 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Poiketen siitä, mitä [tulli]koodeksin 66 artiklan 2 kohdassa säädetään, tulli-ilmoitus voidaan mitätöidä luovutuksen jälkeen seuraavin edellytyksin:

_ _”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

13 DP grup teki 13.3.2007 asiamiehen välityksellä Sofiassa (Bulgaria) sijaitsevaan Mitnichesko byuro Kremikovtsiin (Kremikovtsin tullitoimipaikka) tulli-ilmoituksen Brasiliasta tuoduista tavaroista nimikkeellä ”valkopippurilla maustettu pakastettu ja luuton kalkkunanreisi” luovuttaakseen ne vapaaseen liikkeeseen.

14 Tulliviranomainen vastaanotti ilmoituksen samana päivänä. Tullivirkailija allekirjoitti tulli-ilmoituksen ja teki asiakirjan kääntöpuolelle seuraavan merkinnän:

”Ilmoituksen 44 kohdassa mainittujen asiakirjojen tarkastus suoritettu [soveltamisasetuksen] 218 artiklan mukaisesti. Tavaran koodi kohdassa 33 vastaa tavaran kuvausta kohdassa 31 ja [tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1) 2 artiklalla käyttöön otettua Euroopan yhteisöjen yhtenäistettyä tullitariffia]. Tullausarvo määritetty tullikoodeksin 29 artiklan mukaisesti. Ei etuuskohtelutavara. Kulutukseen

ja vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen edellytykset on täytetty. Sofian lentoasemalla tehdyn perusteellisen tullitarkastuksen pöytäkirja nro 120/13.03.2007. Epäillyn tariffiluokitteluvirheen vuoksi otettiin näytteitä kemiallisen keskuslaboratorion tutkimusta varten – –."

15 Tavaran tarkastuspöytäkirjan nro 120/13.03.2007 13 kohdassa täsmennetään, että esitetyt tavarat vastaavat laadultaan ja määrältään tulli-ilmoituksessa ilmoitettua ja että laboratoriotutkimusta varten on otettu näytteitä.

16 DP grupin ilmoittaman tariffinimikkeen perusteella laskettujen tuontitullien määrä eli 22 646,88 Bulgarian leviä (BGN) oli merkitty tulli-ilmoituksen sille kuuluvaan kohtaan.

17 Tulliviranomainen luovutti maahantuodut tavarat 25.3.2007.

18 Asiantuntijalausunnon tuloksen perusteella tulliviranomainen ilmoitti 17.4.2007 päivätyllä kirjeellä DP grupille, että se katsoi kyseisten tavaroiden tariffiluokituksen olevan virheellinen ja että tällä rikottiin tullilainsäädäntöä.

19 Tulliviranomainen määräsi tämän seurauksena lisämaksuja eli 49 754,31 BGN:n suuruisen tullin ja 11 293,75 BGN:n suuruisen arvonlisäveron sekä viivästyskorkoja kyseisille summille ja kehotti DP grupia maksamaan ne.

20 DP grup nosti kanteen Administrativen sad Sofia-gradissa, jossa se vaati 13.3.2007 tehdyn tulli-ilmoituksen mitätöintiä sillä perusteella, että siinä ilmoitetut yhteensä 22 646,88 BGN:n suuruiset tuontitullit oli laskettu virheellisesti.

21 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että DP grup on väittänyt kyseisessä tuomioistuimessa, että pääasiassa kyseessä oleva tulli-ilmoitus on hallintotoimi, johon voidaan hakea muutosta. Yhtiö nimittäin myöntää, ettei se ilmoittanut oikeaa tariffinimikettä, mutta se katsoo, että koska tulliviranomainen on hyväksynyt tariffinimikkeen siksi, että tullivirkailija on tulli-ilmoitusta vastaanotettaessa allekirjoittanut tulli-ilmoituksen, tulliviranomainen on ”vahvistanut” kyseisen nimikkeen. Tulli-ilmoitus muodostaa näin ollen tulliviranomaisten nimenomaisen tahdonilmaisun, ja siitä seuraa tavaranhaltijalle oikeuksia ja velvoitteita, mikä tekee siitä kannekelpoisen toimen.

22 Kanteensa tueksi DP grup on esittänyt, että pääasiassa kyseessä olevalla tulli-ilmoituksella ilmoitettu virheellinen tariffinimike tekee tulli-ilmoituksesta pätemättömän. DP grup on esittänyt myös, että lainvastaisen ilmoituksen perusteella lasketut tullit eivät ole Bulgarian tullilainsäädännön tavoitteiden mukaisia ja ne ovat näin ollen aiheuttaneet yhtiölle vahinkoa.

23 Administrativen sad Sofia-grad antoi 21.7.2008 määräyksen, jossa se katsoi, että kanne on jätettävä tutkimatta kannekelpoisen hallintotoimen puuttumisen vuoksi, koska tavaranhaltijan täyttämä ja tulliviranomaisten vastaanottama tulli-ilmoitus ei sen mielestä ole toimi, joka voidaan riitauttaa tuomioistuimessa.

24 DP grup valitti kyseisestä määräyksestä Varhoven administrativen sadiin (ylimmän asteen hallintotuomioistuin), joka totesi, että vaikka tavaranhaltija on täyttänyt tulli-ilmoituksen itse, pääasiassa kyseessä oleva tulli-ilmoitus muodostaa tämän tuomion

kohdassa 21 esitetyistä syistä yksittäistapausta koskevan hallintotoimen, joka kiistatta vaikuttaa tavaranhaltijan intresseihin. Varhoven administrativen sad, jonka lain tulkintaa ja soveltamista koskevat ratkaisut ovat Bulgarian lainsäädännön mukaan sitovia käsiteltäessä asiaa uudelleen, palautti asian samaan Administrativen sad Sofia-gradin jaostoon menettelyn jatkamiseksi.

25 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että pääasian ratkaisu riippuu sovellettavien unionin oikeuden tullisäännösten tulkinnasta ja että kyseisessä asiassa tulee erityisesti esiin kysymys tulli-ilmoitusten tullikoodeksin 62 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisuutta koskevan tarkastuksen soveltamisalasta ja sisällöstä sekä konkreettisemmin siitä, onko tulliviranomaisten tutkittava kyseisen tarkastuksen yhteydessä se, onko tavaranhaltijan ilmoittama tariffinimike oikea.

26 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin täsmentää lisäksi, että jos ilmoitettu nimike ei ole oikea eikä sitä sen jälkeen oikaista tullikoodeksin 65 artiklan mukaisesti, tulliviranomaiset voivat määrätä tavaranhaltijalle seuraamuksia tullirikkomuksesta sekä erityisesti takavarikoida tavaran ja määrätä siitä kansallisessa lainsäädännössä tätä varten säädetyssä menettelyssä. Kyseisen tuomioistuimen mukaan on selvää, että sen käsiteltäväksi saatetulla kanteella pyritään välttämään DP grupille aiheutuvat edellä mainittujen kaltaiset epäedulliset oikeudelliset seuraamukset.

27 Tässä tilanteessa Administrativen sad Sofia-grad on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko [tullikoodeksin] 63 artiklaa tulkittava pääasian kaltaisissa olosuhteissa siten, että sen mukaan tulliviranomaisen on ainoastaan tutkittava tulli-ilmoituksen yhdenmukaisuus [tullikoodeksin] 62 artiklassa vahvistettujen edellytysten

kanssa, jolloin tulliviranomainen ainoastaan tarkastaa asiakirjat [tullikoodeksin] 68 artiklassa tarkoitetulla tavalla, ja tehtävä tulli-ilmoituksen vastaanottamista koskeva päätös pelkästään esitettyjen asiakirjojen perusteella, jos tavaran tariffikoodin oikeellisuus ei ole varmaa ja koodin määrittämiseksi tarvitaan asiantuntijan lausunto?

2) Onko tulliviranomaisen päätös ilmoituksen välittömästä vastaanottamisesta [tullikoodeksin] 63 artiklan mukaisesti katsottava pääasian kaltaisissa olosuhteissa tullikoodeksin 4 artiklan 5 alakohdan ja 8 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetuksi tulliviranomaisen päätökseksi, vieläpä tehdyn tulli-ilmoituksen koko sisällön osalta, jos samanaikaisesti täyttyvät seuraavat ehdot:

   a) tulliviranomaisen tulli-ilmoituksen vastaanottamista koskeva päätös tehtiin pelkästään tulli-ilmoituksen yhteydessä esitettyjen asiakirjojen perusteella;

   b) ennen tulli-ilmoituksen vastaanottamista tehtäviä tarkastuksia suoritettaessa epäiltiin, että tavaran ilmoitettu tariffikoodi ei ole oikea;

   c) ilmoitetun tavaran sisältöä koskevat tiedot, jotka ovat merkityksellisiä tariffikoodin oikean määrityksen kannalta, olivat puutteellisia ennen tulli-ilmoituksen vastaanottamista tehtäviä tarkastuksia suoritettaessa;

d) ennen tulli-ilmoituksen vastaanottamista tehtäviä tarkastuksia suoritettaessa otettiin näyte lausunnon laatimiseksi, jotta tavaran tariffikoodi määritettäisiin oikein?

3) Onko [tullikoodeksin] 63 artiklaa tulkittava pääasian kaltaisissa olosuhteissa siten,

a) että siinä sallitaan, että tulli-ilmoituksen vastaanottamisen lainmukaisuus riitautetaan tavaran luovutuksen jälkeen tuomioistuimessa, vai siten,

b) että tulli-ilmoituksen vastaanottamista ei voida riitauttaa, koska vastaanottamisen avulla ainoastaan todetaan tavaroiden ilmoittaminen tulliviranomaisille ja määritetään tuontitullivelan syntymisajankohta eikä se ole tulliviranomaisen päätös oikeaan tariffiluokitteluun ja tämän ilmoituksen perusteella perittävien tullien suuruuteen liittyvistä kysymyksistä?"

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

28 On huomautettava, että SEUT 267 artiklan mukaisessa menettelyssä yksinomaan kansallisen tuomioistuimen, jossa asia on vireillä ja joka vastaa annettavasta ratkaisusta, tehtävänä on kunkin asian erityispiirteiden perusteella harkita, onko ennakkoratkaisu tarpeen asian ratkaisemiseksi ja onko sen unionin tuomioistuimelle esittämillä kysymyksillä merkitystä asian kannalta (ks. mm. asia C-459/07, Elshani, tuomio 2.4.2009, Kok., s. I-2759, 40 kohta ja asia C-339/09, Skoma-Lux, tuomio 16.12.2010, Kok., s. I-13251, 21 kohta).

29 Unionin tuomioistuimen tehtävänä on kuitenkin kyseisessä menettelyssä antaa kansalliselle tuomioistuimelle hyödyllinen vastaus, jonka perusteella kansallinen tuomioistuin voi ratkaista siinä vireillä olevan asian. Unionin tuomioistuimen on tämän vuoksi tarvittaessa muotoiltava sille esitetyt kysymykset uudelleen. Unionin tuomioistuimen tehtävänä on lisäksi tulkita kaikkia unionin oikeuden säännöksiä, joita kansalliset tuomioistuimet tarvitsevat ratkaistessaan niiden käsiteltäväksi saatettuja asioita, vaikka näitä säännöksiä ei olisi nimenomaisesti mainittu kansallisten tuomioistuinten unionin tuomioistuimelle esittämissä kysymyksissä (ks. vastaavasti mm. asia C-45/06, Campina, tuomio 8.3.2007, Kok., s. I-2089, 30 ja 31 kohta; yhdistetyt asiat C-329/06 ja C-343/06, Wiedemann ja Funk, tuomio 26.6.2008, Kok., s. I-4635, 45 kohta ja asia C-243/09, Fuß, tuomio 14.10.2010, Kok., s. I-9849, 39 kohta).

30 Yhtäältä tässä yhteydessä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen päätöksestä käy ilmi, että sen käsiteltäväksi saatetulla kanteella pyritään pääasiassa kyseessä olevan tulli-ilmoituksen mitätöintiin eikä kyseisen tulli-ilmoituksen vastaanottamisen mitätöintiin sinänsä. Toisaalta asiakirjoista ilmenee, että DP grup on pyytänyt kyseisen ilmoituksen mitätöintiä sen jälkeen, kun tulliviranomaiset olivat luovuttaneet pääasiassa kyseessä olevat tavarat.

31 Tässä tilanteessa ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin haluaa esittämillään kysymyksillä selvittää, onko unionin oikeuden tullisäännöksiä tulkittava siten, että tavaranhaltija voi sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat luovuttaneet tavarat, pyytää tuomioistuimelta kyseisten tavaroiden tulli-ilmoituksen mitätöintiä.

32 Jotta näin uudelleen muotoiltuihin kysymyksiin voidaan vastata, on tarkasteltava tulli-ilmoituksen luonnetta ja vaikutuksia.

33 Kuten tullikoodeksin 59 artiklan 1 kohdasta ilmenee, unionin tullilainsäädännössä ilmaistaan periaate, jonka mukaan kaikista johonkin tullimenettelyyn asetettaviksi aiotuista tavaroista on tehtävä ilmoitus.

34 Tietoja, jotka ovat tarpeen tullisäännöstön soveltamiselle tavaroihin, ei siis määritetä tulliviranomaisten toteamusten vaan tavaranhaltijan antamien tietojen perusteella.

35 Tulli-ilmoitus muodostaa siis, kuten tullikoodeksin 4 artiklan 17 alakohdasta ilmenee, toimen, jolla tavaranhaltija ilmoittaa määrättyjä muotoja ja yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen haluavansa asettaa tavaran tiettyyn tullimenettelyyn. Tämän vuoksi kyseinen ilmoitus ei yksipuolisena toimena ole tullikoodeksin 4 artiklan 5 alakohdassa tarkoitettu ”päätös”.

36 Kirjallisten tulli-ilmoitusten osalta tullikoodeksin 68 artiklassa annetaan tulliviranomaisille oikeus tarkastaa tavaranhaltijan antamat tiedot.

37 Tullikoodeksin kuudennessa perustelukappaleessa ilmaistun tavoitteen, jonka mukaan tullimuodollisuuksia ja -tarkastuksia on rajoitettava mahdollisimman paljon, saavuttamiseksi tullikoodeksissa ei velvoiteta tulliviranomaisia suorittamaan järjestelmällisesti tällaisia tarkastuksia. Niinpä tullikoodeksin 71 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jos tulli-ilmoitusta ei tarkasteta, sitä tullimenettelyä koskevia säännöksiä, johon tavarat asetetaan, sovelletaan kyseisessä ilmoituksessa olevien tietojen perusteella.

38 Edellä kuvatussa järjestelmässä, jossa ei säädetä tulli-ilmoitusten järjestelmällisestä tarkastuksesta, oletetaan, että tavaranhaltija antaa tulli-viranomaisille oikeat ja täydelliset tiedot. Soveltamisasetuksen 199 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa nimittäin säädetään, että tavaranhaltijan tai tämän edustajan allekirjoittaman ilmoituksen tekeminen tullitoimipaikkaan merkitsee voimassa olevien säännösten mukaista sitoutumista vastuuseen ilmoituksessa olevien tietojen oikeellisuudesta.

39 Tässä yhteydessä on tärkeää korostaa, kuten julkisasiamies on tarkentanut ratkaisuehdotuksensa 29 kohdassa ja toisin kuin DP grup on väittänyt ennakkoratkaisun esittäneessä tuomioistuimessa, että kun tulliviranomaiset vastaanottavat tavaranhaltijan tai tämän edustajan allekirjoittaman tulli-ilmoituksen, tullikoodeksin 63 artiklan mukaan tulli-viranomaisten on ainoastaan tutkittava, onko kyseisessä säännöksessä ja tullikoodeksin 62 artiklassa säädettyjä edellytyksiä noudatettu. Näin ollen tulli-ilmoitusta vastaanottaessaan kyseiset viranomaiset eivät ota kantaa tavaranhaltijan antamien tietojen oikeellisuuteen, josta tavaranhaltija on vastuussa. Tullikoodeksin 68 artiklan sanamuodosta nimittäin ilmenee, että ilmoituksen vastaanottaminen ei poista kyseisten viranomaisten mahdollisuutta tarkastaa myöhemmin ja tarvittaessa jopa tavaroiden luovutuksen jälkeen kyseisten tietojen oikeellisuutta.

40 Tavaranhaltijan velvollisuus antaa oikeat tiedot koskee myös oikean alanimikkeen määrittämistä tavaran tariffiluokittelussa (ks. analogisesti asia 378/87, Top Hit Holzvertrieb vastaan komissio, tuomio 23.5.1989, Kok., s. 1359, 26 kohta), ja tässä yhteydessä kyseinen tavaranhaltija voi epäselvässä tilanteessa pyytää etukäteen tulliviranomaisilta sitovan tariffitiedon tullikoodeksin 12 artiklan mukaisesti.

41 Edellä mainittuun velvollisuuteen liittyy läheisesti periaate, jonka mukaan tulli-ilmoitusta ei voida enää peruuttaa, kun se on vastaanotettu ja jonka poikkeukset on tarkasti rajattu unionin asiaa koskevassa lainsäädännössä.

42 Vaikka tullikoodeksissa ei siis säädetä tavaranhaltijan mahdollisuudesta saada tulli-ilmoituksensa mitätöidyksi, tullikoodeksin 66 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa sallitaan, että tavaranhaltija pyytää tulliviranomaisia mitätöimään näiden jo vastaanottaman ilmoituksen, jos tavaranhaltija näyttää toteen, että ilmoituksessa tarkoitettu tullimenettely on ilmoitettu tavaralle erheellisesti tai että tavaran asettaminen ilmoitettuun tullimenettelyyn ei erityisten olosuhteiden vuoksi enää ole perusteltua.

43 Tullikoodeksin 66 artiklan 2 kohdassa säädetään, että ilmoitus voidaan mitätöidä tavaroiden luovutuksen jälkeen ainoastaan tietyissä tapauksissa. Nämä tapaukset on määritelty soveltamisasetuksen 251 artiklassa.

44 Kyseisen 66 artiklan sanamuodosta ilmenee, että kun tavaranhaltija omasta aloitteestaan pyytää tulli-ilmoituksen mitätöintiä, hänen on osoitettava pyyntönsä tulliviranomaisille eikä vaadittava mitätöintiä tuomioistuimilta.

45 Arviointinsa päätteeksi tulliviranomaisten on näin ollen joko hylättävä tavaranhaltijan pyyntö perustellulla päätöksellä tai suoritettava pyydetty mitätöinti, sanotun vaikuttamatta asian mahdolliseen saattamiseen tuomioistuimen käsiteltäväksi (ks. analogisesti asia C-468/03, Overland Footwear, tuomio 20.10.2005, Kok., s. I-8937, 50 kohta).

46 Siitä, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan DP grupin sen käsiteltäväksi saattamalla kanteella pyritään välttämään se, että kyseiselle yhtiölle määrätään mahdollisia seuraamuksia rikkomisesta, joka liittyy maahan tuotujen tavaroiden virheelliseen tariffiluokitteluun pääasiassa kyseessä olevaa tulli-ilmoitusta tehtäessä, on riittävää todeta, että tullikoodeksin 66 artiklan 3 kohdan mukaan ilmoituksen mitätöinti ei rajoita voimassa olevien rangaistussäännösten soveltamista.

47 Varhoven administrativen sadin ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle antamista ohjeista on lisäksi huomautettava, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä on katsottu, että unionin oikeus on esteenä sille, että kansallinen tuomioistuin, jonka tehtävänä on ratkaista asia, jonka ylemmän oikeusasteen tuomioistuin, johon asiassa on valitettu, on palauttanut sen käsiteltäväksi, on sidottu kansallisen prosessioikeuden mukaisesti ylemmän oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskysymyksistä tekemiin arviointeihin, jos se katsoo unionin tuomioistuimelta pyytämänsä tulkinnan perusteella, että kyseiset arvioinnit eivät ole unionin oikeuden mukaisia (asia C-173/09, Elchinov, tuomio 5.10.2010, Kok., s. I-8889, 32 kohta).

48 Edellä esitetystä seuraa, että esitettyihin kysymyksiin on vastattava, että unionin oikeuden tullisäännöksiä on tulkittava siten, että tavaranhaltija ei voi vaatia tuomioistuimelta tekemänsä tulli-ilmoituksen mitätöintiä, kun tulliviranomaiset ovat vastaanottaneet tulli-ilmoituksen. Sitä vastoin tullikoodeksin 66 artiklassa säädetyin edellytyksin tavaranhaltija voi pyytää kyseisiä viranomaisia mitätöimään tulli-ilmoituksen jopa sen jälkeen, kun viranomaiset ovat luovuttaneet tavarat. Arviointinsa päätteeksi kyseisten viranomaisten on näin ollen joko hylättävä tavaranhaltijan pyyntö perustellulla päätöksellä tai suoritettava pyydetty mitätöinti, sanotun vaikuttamatta asian mahdolliseen saattamiseen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Oikeudenkäyntikulut

49 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Unionin oikeuden tullisäännöksiä on tulkittava siten, että tavaranhaltija ei voi vaatia tuomioistuimelta tekemänsä tulli-ilmoituksen mitätöintiä, kun tulliviranomaiset ovat vastaanottaneet tulli-ilmoituksen. Sitä vastoin yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna 20.11.2006 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1791/2006, 66 artiklassa säädetyin edellytyksin tavaranhaltija voi pyytää kyseisiä viranomaisia mitätöimään tulli-ilmoituksen jopa sen jälkeen, kun viranomaiset ovat luovuttaneet tavarat. Arviointinsa päätteeksi kyseisten viranomaisten on joko hylättävä tavaranhaltijan pyyntö perustellulla päätöksellä tai suoritettava pyydetty mitätöinti, sanotun vaikuttamatta asian mahdolliseen saattamiseen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Allekirjoitukset